

TABOR MLADIH PLANINCŲ

IMELI SMO SE LEPO

PODPECA 2018

8. IZMENNA

Od 11. 8. do 18. 8. 2018

K A Z A L O

Stran 4	Uvodna misel vodje tabora
Stran 6	Naše dogodivščine po dnevih:
Stran 6	sobota 11. 08. 2018
Stran 8	nedelja 12.08.2018
Stran 11	ponedeljek 13.08.2018
Stran 14	torek 14.08.2018
Stran 16	sreda 15.08.2018
Stran 18	četrtek 16.08.2018
Stran 19	petek 17.08.2018
Stran 24	sobota 18.08.2018
Stran 25	Perkmandeljci in njegove vragolije
Stran 25	Legenda o Kralju Matjažu
Stran 26	Prispevki udeležencev
Stran 27	Vsi udeleženci
Stran 28	Zaključna misel

IMELI SMO SE LEPO

Naš tabor mladih planincev.

živetja letošnjega tabora mladih planincev zapolnil drugače, saj jih je vsak doživljal na osnovi svojih pričakovanj, svojih dejanj, upanj in doživetij v taboru. Nekomu so lahko bila vseč kemična stranišča, drugi je raje gnojil gozd. Nekomu je bila vseč nova simpatija, drugi je še pogledal ni. Lahko si užival v hrani, ki jo je prijatelj

Tabor mladih planincev Podpeca 2018 je za nami. Vsi smo še polni spominov na prijetno osemdnevno poletno druženje pod šotori. Imeli smo se lepo. Tega veselja nam niso uspeli skalili ne vreme, ne navihani posamezniki in ne aktivnosti, ki jih nismo marali. Naše življenje je sestavljeno iz sedanjega trenutka, upanja in iz naših preteklih doživetij. Nič od tega nam nihče ne more odvzeti. Vsakdo od nas si bo do-

Eden od naših donatorjev.

Eden od naših donatorjev.

skritiziral, vendar sta jo morala oba pojesti vso, ker druge ni bilo. Na pohodih si lahko tarnal, da te bolijo noge medtem, ko je prijatelj užival v hoji. Animatorji so bili brez veze, dokler se niso s tabo povaljali po blatu. Na pohodih si pozabil, da te bolijo noge, ko si z ostalimi pel pesem »En slon

ček.« Da ne maraš kemičnih stranišč si pozabil, ko si jih ponoči iskal z baterijo, ker te je bilo strah oditi v gozd. Na mamo si se spomnil, ko si v enem dnevu uspel zmočiti vso obutev in skoraj vsa oblačila. Moral si čakati na sonce in oblačila sušiti sam, če si se hotel preobleči, saj v taboru ni bilo sušilnega stroja. Pozabil tudi ne boš, kako ti je kuharica prala in posušila blatna in mokra oblačila. Posebno doživetje je bilo tudi, kako si skrival prenosni telefon pred animatorji in kako se ga nisi upal uporabljati za igrice, ker baterija ni večno polna. Pozabil tudi ne boš, da si imel že po treh dneh obute čevlje na gole noge, ker si uspel v

Okrasni skulpturi, ki so krasile naš taborni prostor.

postelji izgubiti vse svoje nogavice. Tudi skrivno stikanje po shrambi za prepovedanimi priboljški se je včasih nesrečno končalo s straženjem shrambe pozno v noč. Še huje je bilo, ko si prijatelju zmočil spalno vrečo in si mu potem moral dati svojo suho spalno vrečo, da je on spal v njej, sam pa si moral spati v njegovi mokri. Vsak udeleženec je tabor doživel po svoje. Toda upam, da ste vsi uživali v osmih lepih, pri-

Detajl iz tabora.

Detajl iz tabora.

delil tvoji animatorji. Zavedanje, da je nekaterim po svetu takšno taborno življenje njihov vsakdan in njihovo največje udobje kar ga poznajo, nas lahko stregne, da uvidimo kako nam je lepo in prijetno v naših domovih in v naši »civilizaciji«. Kar nekaj težav smo imeli, ker je eden od otrok dobil psihološke težave zaradi odvisnosti od vi-

jetnih in nepozabnih poletnih dneh v naravi s prijatelji pod platnenimi vojaškimi strehami na posteljah iz lesenih evro palet, ki so ob večjem dežju zaplavale kot barčice na jezeru. Na lesenih paletah, pa so bile »gumi« pene namesto vzmetnic, na peni pa podloga, spalna vreča, potovalka in nahrbtnik. Še sedaj ne veš, kje si lahko sploh spal. Enako »usodo« kot ti so

Sklepanje novih prijateljstev.

Kdaj nazadnje ste to počeli doma?

telefona. Animatorjem se najlepše zahvaljujem, za ves trud, ki so ga vložili v otroka, da so ga strokovno »vračali« v realno življenje. Vsem mladim je bi to dober nauk, kako ne smeš vzgajati otrok. V planinskem

deo iger. V določenem trenutku ni več ločil med resničnostjo in navidezno resničnostjo. V taboru se je pričel obnašati kot da nastopa v video igrah. Domačo »osamljenost« premagano z igranjem video iger je nenadoma zamenjala bogata taborna aktivnost brez računalnika in

Vodne igre v bližnjem potoku

taboru smo spoznali, da lahko preživimo daljši čas sami od doma brez staršev in da se je prijetno vrniti v objem svojih bližnjih in v njihovo udobje. V taboru smo spoznali tudi veliko novih prijateljev, katere že pogrešamo. Zato se že sedaj veselimo ponovnega druženja z njimi, na novem taboru mladih planincev, nekje drugje v Sloveniji. Tudi jaz se veselim ponovnega snidenja z vami. Ker ste se imeli lepo, naslednje leto povabite s sabo še svoje prijatelje, da nam bo še prijetneje.

Vodja osme izmene,
Tabora mladih planincev Podpeca 2018,
IVAN ŠALAMON

NAŠE DOGODIVŠČINE PO DNEVIH

SOBOTA 11. 8. 2018

Oblačno sobotno dopoldne smo se ob 10 h z avtobusom odpeljali iz Rečice ob Savi proti Mitneku na Podpeci, kjer je stal Tabor mladih planincev celjske regije. Med vožnjo smo na železniški postaji v Šmartnem ob Paki pobrali še ostale udeležence tabora iz Podčetrčka in Celja ter udeležence iz Šoštanja pred njihovo

Prevzem planinskega tabora od sedme izmene.

osnovno šolo v Šoštanju. Ob 12. uri je vesela družina prispela v Podpeco nad Črno na Koroškem. Oprtani z dobro voljo, z velikimi pozitivnimi pričakovanji in z ogromno prtljage smo odracali v bližnji

Osrednji taborni prostor.

Kaj tako diši?

tabor mladih planincev. Udeleženci prejšnje izmene so bili ravno pri skupinskem fotografiranju pripravljeni za odhod domov. Po toplem sprejemu z kratkim kulturnim programom, so sledili pozdravi in izmenjavi taborne zastave. Žalostni,

Spoznavanje športno plezalne opreme. za zahtevne in zelo zahtevne planinske poti

ni so bili tudi opozorilni znaki. Dolgi pisk piščali je pomenil v taboru in na pohodu »Pozor prisluhni ali zbor«, bitje zvonca pa klic k jedi. Po spoznavnem zboru smo se namestili po šotorih. Naša izmena je štela

ker niso mogli ostati z nami so se oni vkricali na maš avtobus, ki jih je popeljal domov, nam pa je ostal čudovito urejen taborni prostor. Po ogledu tabora in okolice, smo se zbrali v krog. Vodja tabora in tehnični vodja sta predstavila pravila obnašanja in delovanja v taboru. Zatem se je vsak udeleženec predstavil. Predstavlje-

Spoznavanje opreme. za hojo po zahtevnih in zelo zahtevnih planinskih poteh

precej manj udeležencev kot prej, zato smo si lahko privoščili več udobja v šotorih. Še preden so bile spalke dobro nameščene in stvari razpakirane, je zazvonil zvonec za kosilo, katerega nam je pripravi-

Oblacenje plezalnih pasov in varovalnih kompletov.

la že prejšnja izmena. Lačni trebuščki so nas hitro postavili v vrsto. Po kosilu je pričelo deževati, zato so animatorji pripravili poučne delavnice iz učne snovi planinske šole kar v jedilnici. Udeleženci so se seznanili s planinskimi vozli in se najbolj

Ogled fasade cerkvice sv Helena na Pikovem.

osnovne vozle tudi naučili narediti. Prav tako jim je bilo prikazano, za kaj se posamezen vozec uporablja. Sledilo je seznanjenje z obvezno opremo za pohode v planine. Kakšen nahrbtnik uporablja planinec in kaj v nahrbtnik spada. Prav tako smo se pogovorili, kako se obleči za hojo

Slikanje pred zaprto planinsko kočico na Pikovem.

Žigovanje planinskih dnevnikov.

v skupino. Ko pa se je vreme malo razvedrilo, smo odšli na kratek pohod na Pikovo, kjer smo si ogledali cerkev sv. Helene. Ker je pričelo spet deževati, smo pohiteli nazaj v planinski tabor, kjer nas je že čakala večerja. Po večerji smo izžrebali skritega prijatelja, se še malo družili. Seznanili

po planinskih poteh in kako se obnašamo v planinah med hojo. Povedano jim je bilo tudi, da v skupini hodita prvi in zadnji planinska vodnika in če se skupina zapusti, planinec sname nahrbtnik, ga postavi ob pot in prijatelju pove kam gre na WC. Zadnji vodnik potem pokliče prvega, da ustavi skupino, dokler se planinec ne vrne

Prihod nazaj v tabor.

smo se tudi kam se bomo v nedeljo odpravili na pohod, kdaj bo vstajanje in kaj bomo potrebovali za pot. Žal je dež še kar vztrajal, zato smo se odpravili kmalu spat, saj smo imeli naslednji dan daljši pohod iz Žerjava na Uršljo goro mimo Planinske

Prvo jutro v planinskem taboru.

koče na Naravskih ledinah.

NEDELJA 12. 8. 2018

Vstajanje jutranja telovadba in zajtrk. Sledil je zbor in pregled oblačil, obutve.

Mlajši udeleženci planinskega tabora pri malici pred vzponom do planinske koče na Naravskih ledinah.

Prva jutranja telovadba.

in nahrbtnikov. Starejši udeleženci planinskega tabora smo se odpeljali v Jazbino pri Žerjavu, kjer smo pod vodstvom planinskega vodnika Štefana Matjaža pričeli s potjo na Uršljo goro. Skupina je štela 14 udeležencev, starih od

Zadnji vzpon do Planinske koče na Naravskih ledinah.

sladkarije za lačne želodčke. Ogledali smo si še zunanost in notranjost cerkvice Sv. Uršule. Planinski vodnik Štefan Matjaž je predstavil legende kako so okoliški kmetje leta 1550 začeli zidati cerkev brez vednosti škofije. Hoteli so, da bo cerkev največja in

10 do 14 let. Pomočnik sta bila Žiga Kugonič in Danijel Kruljc ter izkušeni planinec Janez Železnik. Po gozdni poti smo najprej prišli do planinske koče na Naravskih ledinah. Tam smo imeli kratek počitek in malico, nato pa nadaljevali po markirani poti na 1699 m visok vrh Uršlje gore. Po dobrih treh urah hoje smo prišli na vrh in imeli daljši počitek pred odhodom do planinskega doma na Uršlji gori. V planinskem domu smo si kupili priboljške in

Počitek starejše skupine pod Planinsko kočo na Naravskih ledinah.

Skupina mlajših planincev počiva v koči na Naravskih ledinah.

zaslovela. Sem so prihajali iz vseh krajev in dežel, zato so okrog cerkve postavili več hiš za zavetišče romarjem in duhovnikom. V drugi svetovni vojni so partizani te hiše požgali, da jih ne bi uporabljali Nemci. Po vojni je bil obnovljen le planinski dom, drugo je ostalo v razvalinah. Uršlja gora se sicer imenuje Plešivec, ki je od daleč prepoznaven po dobro vidni cerkvi Sv Uršule

na najvišji gori daleč naokoli. Gradnja je bila končana 16. avgusta 1602, ko je škof Hren posvetil tri oltarje v njej. Sedem let po tistem je posvetil še štiri oltarje. Ko je bil tretjič na Gori, je menda ves dan birmoval. Božja pot je ob takih obiskih še bolj

Pozdrav z 1699 metrov visoke Uršlje gore.

In po visokem telekomunikacijskem stolpu

Po srednjeveški legendi je Uršula živel v Bretanji v 4. stoletju († domnevno 383). Po Zlati legendi se bi morala princesa Uršula poročiti z Aetheriusom, sinom poganskega kralja Anglije. Uršula se strinja, vendar pa določa tri pogoje, ki jih mora ženin izpolniti: V obdobju treh let mora biti princ Aetherius krščen. Ona pa bo s skupino desetih tovarišic in 11.000 drugih devic, romala v Rim. V Rim romajo z ladjo. Tam jih (ni zgodovinsko dokumentirano) sprej-

Ob poti smo videli vdolbine v skalah, ki so sled stopinj sv. Uršule, ali pa jamice, kjer so odtisi njenih kolien (kadar bo vanje stopil, ne bo več čutil bolečin v nogah, pravi legenda

me papež Cyriacus in (v nekaterih različicah legende) se papežu pridružijo nekateri škofje in kardinali. V sanjah, se Uršuli prikaže njeno mučeništvo. Na povratku v Köln so vse tovarišice ubili Huni, ki so oble

Slika s poti mlajše skupine planincev.

gali mesto. V Uršulo pa se zaljubi princ, poglavar Hunov. Ponudi ji, da jo bo pustil pri življenju, če se poroči z njim. Uršula odkloni njegovo ponudbo in princ jo usmrti s puščico.

Do izhodišča v Jazbinah pri Žerjavu smo se vračali po isti poti. Mlajši pohodniki so se uro pozneje prav tako odpeljali v Jazbino in se po isti poti kot prej starejši, odpravili

proti koči na Naravskih ledinah. Skupina je štela 8 pohodnikov, stari pa so bili od 8. do 10. let. V koči so si odpočili, pomalicali, poigrali z družabnimi igrami in se odpravili nazaj na izhodišče. Skupino je vodil planinski vodnik Ivan Šalamon, zraven je bila animatorka Janja Glušič in izkušen planinec Stane Golob. Po kosilu so otroci pisali prispevke za bilten in nadaljeval se je izobraževalni program planinske šole o obnašanju v gorah in pogovori o različnih situacijah v gorah. Po

Verska obeležja z Uršlje gore.

Druženje ob tabornem kresu.

ce«, ki priletijo v naše osončje vsako leto med 10. in 24. avgustom. Otroci so z zanimanjem šteli utrinke in iskali zvezdo Severnico s počjo ozvezdij Velikega in Malega voza.

PONEDELJEK 13. 8. 2018

Spet na pohod?

nas je vodila najprej čez gozd, nato pa vse skozi po gozdni cesti. Malo pred lovsko potjo na Komen smo krenili levo in kmalu zagledali vulkansko Črno jezero. Ob jezeru smo si odpočili, se okrepčali in se seznanili

Mladi planinci PD AT Podčetrtek udeleženci tabora mladih planincev Podpeca 2018.

večerji smo zakurili od dežja prepojen taborni ogenj. in sledilo je petje z družabnim dogajanjem ob ognju. Vse je popestrila Janja z igranjem na kitaro. Ker se je nebo zjasnilo, je pred spanjem sledil še ogled ozvezdij, ki ga je izvedel Štefan Matjaž. Ravno v času našega bivanja v taboru, so na nebu rojili kometi »Lovrenčeve solzi

Zajtrk.

Po vstajanju, jutranji telovadbi in zajtrku so vodniki in animatorji najavili dan s pestrim dogajanjem. Najprej smo se vsi skupaj odpeljali do Pudgarskega. Sledil je namreč pohod do Črnega jezera ali »Kočnikove mlakuže« pod Krnesom. Pot

Planinci PD Rečice ob Savinji vas pozdravljajo.

o značilnostih Smrekovškega pogorja ter o njegovi favni in flori. Sledil je spust do Dunajske koče, ki so jo v 19. stoletju uporabljali gozdarji, ko so sekali drevje na tem področju. Pohod sta vodila dva pla-

Slikanje pohodnikov pri Črnem jezeru na Smrekovcu

Šalamon, Danijel Kruljc, Jan Ostruh, Žiga Kugonič in Janja Glušič. Seveda so bile vse priprave organizirane pod budnim nadzorom Ivana Šalamona in Štefana

ninska vodnika Ivan Šalamon in Štefan Matjaž, pomočniki Jan Ostruh, Žiga Kugonič, Danijel Kruljc in Janja Glušič. Po kosilu je sledilo plezanje v naravnem športnem plezališču Burjakove peči nad Črno na Koroškem. Plezalno smer za plezanje otrok so postavili športni plezalec Ivan

Skupinska slika članov PD AT Podčetrtek pri Črnem jezeru na Smrekovcu. Na sliki so: Danijel Kruljc, Kaja Jazbec, Jaka Jazbec, Sara Lugarič, Leon Lugarič Šalamon Ivan, Štor Ingrid, Štor Nika, Vesna Komerički in Luka Cerovski.

Črno jezero na Smrekovcu v ostanku manjšega vulkanskega kraterja.

Matjaža. otroke smo razporedili v skupine po pet otrok. V plezališče so potem prihajali po skupinah, ko je predhodna skupina otrok opravila s plezanjem. Ostali otroci so čas med čakanjem na plezanje in čas po plezanju preživeli v taboru, kjer so igrali nogomet in ostale igre z

Plezanje otrok v naravnem športnem plezališču Burjakove peči

žogo ter se udeleževali izobraževanj iz planinske šole.

Nestrpno čakanje na vrsto za plezanje iz varne razdalje pod plezalno steno.

Za plezalne pasove, plezalne copate, čelade plezalne vrvi, vponke, za plezalne sisteme in grigri varovala je poskrbel Športno plezalni odsek planinskega društva AT Podčetrtek. Navdušenju ni bilo ne konca ne kraja. Vsi so hoteli plezat, tudi vsi animatorji, ne samo otroci. Po večerji je sledil nočni pohod do jame navihanega jamskega škrate

Priprave na plezanje.

Perkmandeljca. Ustno izročilo pravi, da je Perkmandeljca majhen rudarski škrt, ki živi v rudniških rovih podzemlja Pece. Mit govori, da se je v svojih zelenih hlačah in rdečem suknjiču ter s kapico na glavi motal med nogami rudarjev in nekaterim rudarjem tudi nagajal, jim odnašal hrano, v težkih trenutkih p

Varovanje plezalke.

Spust po steni.

a jih je varoval in stal ob strani. Lahko ga srečamo, ko kolesarimo po opuščenih rovih rudnika, ali pa, ko se sprehajamo peš po poti kralja Matjaža.

Nočni pohod sta vodila dva planinska vodnika in vsi animatorji. Pohod je trajal več kot dve uri in vsi utrujeni smo se pri prihodu v tabor zaradi utrujenosti odpravili takoj spat.

Navihan jamski škrt Perkmandeljca.

TOREK, 14. 8. 2018

Zjutraj vstajanje ob 7.30 h in za presenečenje dež. Odidemo na ogled rudnika svinca in cinka v Mežici. Pred zajtrkom je sledila jutranja telovadba pod vodstvom Jana Ostrvuha, Žiga Kugonič in Kruljc Danija. Nato pa zbor in prevoz do rudnika svinca in cinka v Mežici. V prostorih rudniške stavbe smo se oblekli v zaščitna oblačila. Na glavo smo dobili tudi čelado in akumulatorsko svetilko. Z rudniškim

Opremljanje v zaščitna oblačila za ogled Rudnika svinca in cinka Mežica.

Ogled rudniških rogov, orodja in strojev za kopanje rude.

odpeljali spet z vlakom in si ogledali še muzej v sosednji stavbi. Otroke so sprem-

ljali vsi štiri animatorji in oba vodnika ter še Olga Berložnik, Janez

Ogled makete Rudnika svinca in cinka Mežica.

Železnik in Stane Golob. Po kosilu pa je spet sledila poslastica. Dež je še kar padal, animatorji Jan Ostervuh, Žiga Kugonič, Janja Glušič in Kruljc Danijel pa so navkljub dežju pripravili progo preživetja. Sodelovali so skoraj vsi otroci v taboru in vsi mlajši animatorji. Ko je

Animatorja sta zemljo prelopatala, jo prelila z vodo in z nogami zgnetla v »čudovito« črno blato.

bila proga preživetja postavljena, so jo najprej preizkusili animatorji. Proga je bila pripravljena tako, da je bilo potrebno najprej teči po brvi, in se po mokrem toplém podu spustiti v ribnik in preplavali petdeset metersko razdaljo, se splaziti na breg in se naprej plazili pod štirimi stoli.

Nestrpno čakanje na tekmovanje. Tekmovalci v kopalkah, navijači in navijačice pa z dežniki.

V nadaljevanju so morali tekmovalci teči čez

pet napihnenih zračnic do koša in metati na koš. Vsak tekmovalec je imel tri poskuse za met. Za tem je sledilo plazen-

Plazenje po blatu iz zgnetene in polite zemlje.

je po blatu, ki so ge pred tem naredili animatorji. Ko se je blato premagalo, je bilo potrebno ponovno

Plazenje po štirimi stoli.

teči preko avtomobilskih zračnic do cilja. Zmagovalec je bil

Tekmovalec in navijač tečeta preko napihnenih zračnic.

Animatorji in tehnični vodja tabora po končanem tekmovanju na progi preživetja.

tisti, ki je progo preživetja premagal v najkrajšem času. Prvi trije so nagrade dobili zadnji dan tabora, ko so bili razglašeni rezultati. V dežju in toplem popoldnevu so tekmovalci tekmovali v kopalkah in se do dobra zamazali z blatom. Najprej so s sebe umili blato v ribniku, takoj po tekmovalstvu na progi preživetja pa je sledilo

Moram tudi jaz tekMOVATI?

Junačenje po premagani progi preživetja.

tuširanje pod vročo vodo in pitje vročega čaja. Tekmovalci so se v tekmovalstvo tako vživeli da sta jih premagovanje ovir na progi preživetja in adrenalin tako gela, da se nihče ni prehladil ali imel kakšne druge zdravstvene težave. Po večerji pa spet doživetje, ki je pred kino ekran prikovalo vse udeležence tabora. Ker je padal dež,

Najprej umivanje v ribniku, zatem pod vroči tuš v topla oblačila in na topel čaj.

smo v jedilnici predvajali film Gremo mi po svoje. Tema filma taborjenje in dogodivščine v taboru. Vsi so neverjetno uživali in se tudi od srca nasmejali taborniškimi dogodivščinam v podoživljanju svoja doživetja z filmskimi.

REZULTATI TEKMOVANJA NA PROGI PREŽIVETJA

1. mesto	Blaž Pusovnik	čokolada XL
2. mesto	Jaka Jazbec	čokolada X
3. mesto	Filip Razdevšek	kinder jajčka

Ustvarjalno in zabavno druženje pod šotorom jedilnice.

SREDA, 15. 8. 2018

Vstajanje ob 7 h, sledi telovadba pod budnim očesom animatorjev in zajtrk. Potem pa pohod na Peco na najvišjo goro v okolici tabora, domovanje kralja Matjaža. Pohodniki so se

razdelili v tri skupine. Prva, je na goro odšla po zelo zahtevni planinski poti. Druga skupina, se je na vrh povzpela po lahki planinski poti in tretja skupina »polžekov« je odšla mimo planinskega doma na Peci na Malo Peco in se v tabor vrnila mimo votline kralja Matjaža. Vodnik prve skupine je bil planinski vodnik

Skupinska slika pred Planinsko kočjo na Peci.

Matej Trobec, pomočnika pa Danijel Kruljc in Golob Stane. Drugo skupino sta vodila planinska vodnika Jegrišnik Mirko in Štefan Matjaž in pomočnica Janja Glušič. Tretjo skupino pa je vodil planinski vodnik Ivan Šalamon s pomočniki

Mladi planinci na Mali Peci.

Janom Ostervuhom, Žiga Kugonič, Olgo Berložnik in Janezom Železnikom. Na pohodu ni bilo posebnosti razen težav z enim od otrok v tretji skupini zaradi nevoljivosti in trmoglavljenja. Ker se fant ni pomiril, sta ga na predlog planinskega vodnika Ivana Šalamona pomočnika pri

Prva in druga skupina skupaj na vrhu Peca.

vodenju Jan Ostervuh in Žiga Kugonič izločil iz skupine in pospremlila v tabor. Najvišji vrh slovenske gore Peca je Kordeževa glava, ki je visoka 2125 m. Nanjo vodi več poti, mi pa smo šli na Peco kar iz tabora. Vsi pohodniki pa smo se zbrali pri koči na Peci za skupno slikanje. Od koč

Počitek pred votlino Kralja Matjaža.

pa so odšle vse tri skupine vsaka svojo pot. Med potjo nazaj so vse skupine obiskale še votlino Kralja Matjaža, kjer je sledil kratek postanek s pripovedovanjem legend o Kralju Matjažu, ki še kar vedno spi ob kamniti mizi in ima brado že šestkrat ovito

Priprave za hojo po zelo zahtevni planinski poti na Peco.

okoli mize. Kosilo je bilo bolj pozno, saj je bil pohod dolg in za nekatere kar naporen. Po počitku so bile izvedene ustvarjalne delavnice in igre. Okoli 19 h pa se je že zakuril taborni ogenj. Sledilo je pečenje hrenovk na ognju. Hrenovke so si otroci nataknili na pripravljene palice in si jih sami spekli, prav tako tudi kruh. Nobena večerja ni bila tako dobra in okusna, kot je

Končno nagrada.

bila ta, ker so si jo pripravili sami. Po pojedini hrenovk je sledila še peka koruze.

ČETRTEK, 16. 8. 2018

Vstajanje ob 7.30 uri, telovadba pod budnim očesom vseh mentorjev. Zajtrk ob 8.

Peča hrenovk in koruze na tabornem ognju.

uri in priprava na dogodek dneva. Kopanje v olimpijskem bazenu v Ravnah na Koroškem. Po obveznem zboru in inštrukcijah o obnašanju na bazenu, smo počakali na avtobus, ki nas je odpeljal v Ravne na Koroškem. Bazen je bil zgrajen v letu 2004 in sedaj služi tudi kot mestno kopališče.

Udeleženci kopanja na odprtem bazenu.

Janja dežurna »mama«.

Kruljc, Stane Golob, Olga Berložnik in Bernarda Majerhold. Kopanje je trajalo od 10 h do 16 h. Ni potrebno posebej poudarjati kako smo uživali in se tudi pošteno utrudili. Nazaj smo se prav tako

Voda je bila topla okrog 26 stopinj C. V dopoldanskem času smo imeli bazen skoraj sami zase. Ob bazenu je tudi vodni tobogan z vodno drčo. Kopanja se je udeležilo vseh 22 otrok, spremljevalci pa so bili Matjaž Štefan, Ivan Šalamon, Janja Glušič,

Igre v vodi.

odpeljali z avtobusom. V Črni na Koroškem smo si v trgovini lahko nabavili najnujnejše stvari. Po poznem kosilu je sledil počitek in pred večerjo so še bile aktivnosti iz učenja tem iz planinske šole. Zvečer pa smo zakurili taborni ogenj in pekli koruzo. Družabnost je vodila Janja Glušič in

Animatorji in otroci so uživali v vodnih igrah. Dopoldan smo bili sami, zato so lahko »divjali« po vodi.

poleg petja tudi čudovito igrala na kitaro, vsi pa smo več ali manj uspešno prepevali znane in manj znane pesmi s pomočjo planinske pesmarice. Vendar veliko prej kot prejšnje večere, smo odšli na počitek. Voda in predhodni pohodi so pač naredila svoje. Edino vodstvo tabora je še imelo delo. Enako kot vsak večer pred odhodom na počit-

Animatorka Janja je bila magnet za otroke.

tek je naredilo kratko analizo dnevnih dogajanj, si aktivnosti zabeležilo in določilo zadolžitve za naslednji dan. Z izvedbo dnevnih aktivnosti smo bili vsi zadovoljni v

Druženje ob tabornem ognju.

upanju, da so enako čutili tudi otroci.

PETEK, 17. 8. 2018

Budnica ob 7.30 uri, za jutranjo rekreacijo pa tek na Pikovo. Po zajtrku je sledilo orientacijsko tekmovanje. Progo

Priprave na tekmo v orientaciji.

Tekmovalna ekipa v orientaciji na kontrolni točki

je triglavske planinske koč. Na cilju pa je bila točka o praktičnem poznavanju prve pomoči. Pred pričetkom tekmovanja smo otrokom ponovili osnove orientiranja s planinskim zemljevidom in orientacijskimi znaki v naravi. Tekmovalci so bili razporejeni v pet skupin tako, da je bil v vsaki skupini že izkušeni starejši tekmovalci. Ostale tekmovalce pa smo določili

so postavili Danijel Kruljc, Žiga Kugonič in Jan Ostervuh. Janja Glušič pa je pripravila vprašanja, seveda sta pri organizaciji orientacije sodelovala tudi Štefan Matjaž in Ivan Šalamon. Na progi so bile tri žive točke in štiri polžive. Žive točke so bile zaščitene planinske rože, sodnica je bila Olga Berložnik. Tema druge žive točke so vozli. Sodnik na tej točki je bil Danijel Kruljc. Na tretji točki je Žiga Kugonič sodil poznavan-

Oh ta zemljevid!

Kje smo sedaj?

tako, da so imele tekmovalne skupine otroke približno enakih starostnih skupin.

NALOGE ORIENTACIJA PODPECA 2018

1. Prepoznav planinske zaščitene rože na sliki (max. 10 točk)
2. Izdelava osmice (vozel) (max. 10 točk)

3. Prepiši ime bližnje kmetije iz table (max. 10 točk)
4. Prepiši nadmorsko višino na kateri se nahajaš iz zemljevida (max. 10 točk)

Poznavanje planinskih vozlov.

Prikaz prve pomoči nezvestni osebi

5. Prepoznav na sliki planinske koč (max. 10 točk)
6. Praktičen prikaz položaja nezvestnega (max. 10 točk)

MERILA OCENJEVANJA:

Ne odgovarjajo: -60 točk

Poznavanje zaščitene rož.

Vsaka skupina je imela zemljevid in listek z nalogami in različnimi vprašanji. Seveda so bile naloge točkovale. Vrstni red skupin je bil razglašen v soboto zjutraj, prve tri skupine pa so prejele tudi nagrade. Po kosilu je sledilo še plezanje v naravni steni za dr

Znajo manj kot 3: -30 točk
 Znajo 3: -0 točk
 Vsaka več kot 3: +5 točk

Rezultati

1 mesto 5. ekipa
 2. mesto 2. ekipa
 3. mesto 1 ekipa

Koraža velja.

Obešanje perila.

nih skupin, za sodelovale v taborjadi. Tudi tu so bili otroci razdeljeni v pet skupin. Tekmovali so v:

1 Obešanje perila

Štafetna igra, v kateri tekmovalci obešajo perilo na vrv tako, da jo en tekmovalec obesi, drugi pa prinese perilo nazaj in ga

Brez komentarja. Slika je dovolj zgovorna.

Nošenje jajc v žlici, ki ji tekmovalec drži v ustih.

poda naslednjemu tekmovalcu. Na en pisk piščali hodijo tako, da skačejo po eni nogi, na dva piska piščali pa hodijo tako, da skačejo sonožno.

2 Metanju storžev

Tekmovalci stojijo za črto in izmenično mečejo storže v škatlo.

3. Lonček čuha puha

Tekmovalci morajo izmenjaje štafetno čez napeto vrv spihati lonček do druge strani.

4. Nošenju jajc na žlički

Tekmovalci morajo izmenjaje štafetno nositi žlico z jajcem v ustih.

5. Vrtenju okoli kola

Tekmovalci morajo štafetno teči do kola, se okoli njega petkrat zavrteti tako da imajo čelo glave naslonjen na vrh količka in steči nazaj.

6. Štafetno nošenje žoge

Dva tekmovalca z glavama držita žogo in jo nosita po progi

Rezultati

1. mesto prva ekipa »Good sport«

Jaka Jazbec
Vesna Komarički
Filip Razdevšek

Mancin krst in njen boter, ki je prevzel skoraj vse njej namenjene udarce

in četrta ekipa »Hrčki«

Boštjan Reberšak

Piknik po taboriadi.

Večerja ob tabornem ognju.

Tamir Korenjak
Tine Turk
Filip Razdevšek
Tine Turk

2. mesto tretja ekipa »Dream Team«

Sara Lugarič
Manca Jevšnik
Filip Golob
Blaž Pusovnik
Lukas Cerovski

3. mesto si delijo druga ekipa »Orange justic«

Svarun Zupanc
Leon Lugarič
Filip Glušič
Jakob Glušič
Nik Podbregar
Aleš Zupan

Rene Pačnik
Luka Razdevšek
Bine Turk
Val Peter Cocej
Kaja Jazbec

Zmagovalne skupine so v soboto zjutraj dobile nagrade, prav tako je bila v soboto tudi razglasitev. Sledil je piknik ob tabornem ognju. Po večerji pa pestremu dogajanju še kar ni bilo konca. Sledil je večer

Talent si lahko tudi za igranje kart.

Leon repa pri talentih.

pa so si otroci sami izbrali. Še kar dolgo v noč je zvenela pesem ob tabornem ognju, saj se je naslednji dan tabor zaključil. Posijale so tudi zvezde. Še vedno so lahko otroci opazovali utrinke iz roja »Lovrencovih solzic«, ki so se ta večer bolj redko prikazale na večernem nebu.

Kaja po tabornem krstu v Lanch paketek.

NEKATERA KRSTANA IMENA

Danijel Krulje	Divji pajkec
Kaja Jazbec	Lanch paketek
Jaka Jazbec	Požigalec
Rene Pačnik	Gorska žvirca
Vesna Komarički	Podpeška diva

Jaš Filip Cocej
Val Peter Cocej
Bine Turk
Tine Turk
Manca Jevšnik
Filip Golob
Sara Lugarič
Leon Lugarič
Lukas Cerovski
Tamir Korenjak

Hitri dirkač
Zaspanček
Miki
Piki
Kostanjeoka
Fajštr
Tiha voda
Planinski orel
Dežurni ardek
Podtuhnjenček

Strah pred krstno »tepeško« ima velike oči.

SKRITI TALENTI SO POKAZALI

Štirje tipi	Budale
Manca, Vesna in Sara	Lonček
Luka, Rene P., Bine	Čarovnija
Jaš	Riganje
Tine	Smešni obrazi
Tine	Smešni zvoki
Aleš, Nik	Flasing
Leon	Nipke
Leon	Čale šale
Val	Ples

Nagrajena ekipa.

Filip G.
Pako, Jakob, Luka

Cup staking
Petje

SOBOTA, 18. 8. 2018

Bujenje ob 7.30 uri in spet še zadnjič jutranja telovadba s tekom na Pikovo. Zajtrk in že se je začelo pakiranje. Vso prtljago smo znosili na kup na taborni prostor. Še

Nagrajena ekipa.

zadnjič je Štefan Matjaž zapiskal in zbral na kup vse udeležence tabora. Najprej je Janja Glušič razglasila zmagovalce na progi preživetja. Sledila je razglasitev zmagovalnih skupin pri orientaciji in še razglasitev zmagovalnih skupin pri taborijadi. Vsem smo razdelili majice z emblemom letošnjega tabora Podpeca 2018 in vsak je prejel še leseno medaljo. Sledilo je skupno fotografiranje. Za razkritje skritega prijatelja smo se posedli okrog prostora, kjer

Nagrajena ekipa.

Razdelitev tabornih majic.

smo kurili taborni ogenj. Vsak je povedal kaj je dobil od skritega prijatelja, razkril kdo je bil njegov skriti prijatelj in ugotavljal komu je on bil skriti prijatelj. Kosilo je bilo že pred dvanajsto, čeprav se je kuharica kot cel teden zelo potrudila, pravega apetita ni bilo. Pričakovanje odhoda domov je bilo preveliko. Ob 12.30

Ob 12.30 uri smo se z avtobusom odpeljali proti domu. Izstopali smo v obratnem vrstnem redu, kot smo vstopali. Mladinski planinski tabor Podpeca 2018 so napolnili tisti, ki so prišli razstavljat tabor. Vsi smo si obljubili: »Vidimo se na taboru 2019.« Ker nam je bilo letos lepo verjamemo, da nam bo vsaj tako prijetno tudi naslednje leto. In Zapišemo lahko, da v taboru ni nihče zbolel, niti se ni nihče resneje poškodoval. Le nekaj prask, žuljev in odrgnin smo staknili.

Pred odhodom domov še družabna igra »Razkriti prijatelj«.

PERKMANDELJC IN NJEGOVE VRAGOLIJE

Perkmandeljc je rudniški škrat ter poznan in spoštovan prebivalec vsakega rudnika. V rudniških revirjih so starši pogosto strašili v otroke z naslednjimi besedami 'Perkmandeljc te bo odvedel v svojo votlino tako kot vse poredne otroke.' Perkmandeljc ima nagajivo naravo in je lahko velika nadloga. Vendar pa so v zlatih časih rudnika rudarji in Perkmandeljc živeli v nekakšni simbiozi. On jih je opozarjal na bližajoče se rudarske nesreče (vdori vode, uhajanje plina itd.), rudarji pa so mu v zahvalo v kakšnem temnem kotičku rudnika pustili košček svojega kosila. Modro je bilo imeti dober odnos s Perkmandeljcem. Ko pa so rudnik v Mežici zaprli, je tudi škrat izgubil službo. V tej težki situaciji se je vedel kot številni brezposelni rudarji - ni vedel, kaj bi sam s seboj, pil je velike količine piva in ves čas gleda TV..." Potem pa se je umaknil nazaj v jamo, vendar se nam je na nočnem pohodu prikazal in nam povedal nekaj poučnih besed o rudarjenju in o Peci ter o kralju Matjažu. Podaril nam je tudi bombone in nam zaželel lepo bivanje v kraljestvu kralja Matjaža.

LEGENDA O KRALJU MATJAŽU

Ohranilo se je več legend o kralju Matjažu, ki pripovedujejo o dogodkih iz njegovega življenja. V Mežiški dolini največkrat slišana je naslednja:

Nekoč, že dolgo bo tega, je na Slovenskem vladal bogat in pravičen kralj, po imenu Matjaž. Bil je naše gore list. Mir in blaginja sta vladala v deželi. Pa je z vzhoda pridrla horda strašnih Turkov in napadla deželo.

V neenakem boju sta se Matjaž in njegova vojska hrabro borila, a vojaki so padali drug za drugim, dokler ob kralju ni ostala samo še peščica mož. Ko je kralj sprevidel, da so Turki premočni, se je z vojsko pognal v beg, in ker je bil pravičen vladar, ni bil ubit, ampak se je pred njim odprla gora in ga vzela vase. Tam zdaj za mizo spi s svojimi vojaki, in ko se bo njegova brada devetkrat ovila okoli mize, se bo slovenski kralj prebudil in prišel odrešiti svoje, pod tujci zatirano ljudstvo. Njegova brada je sedaj ovita okoli mize že 6 krat, tako, da kmalu se še ne bo prebudil. Sami smo se prepričali, da še kar spi v svoji votlini, njegova vojska, ki je še bolj v osrčju gore, pa čaka na njegov ukaz.

PRISPEVKI UDELEŽENCEV

Lukasa Cerovskij—risbica.

Risbica neznanega avtorja – ce.

Tihožitje narisano s sprej barvama.

Barčica po taboru plava...

UGANKA — MOJ SKRITI PRIJATELJ

*A*petit in jezik velika ima.

*L*e kdo v taboru ga ne pozna.

*E*nkkrat skače, drugič godrnja.

*Š*e med hojo mu jezik miru ne da.

*Z*jutraj se od mraza trese in trepeta.

*U*mivanje se mu ne poda.

*P*oseben tatinski talent ima.

A ga njegov bahavo nagajiv jezik izda.

*N*a pomoč kliče, ko se ga le potreplja.

*C*epc je vsak, ki njega v taboru ne pozna

Ivan Šalamon.

Sušenje slikarskih izdelkov

Spominek iz tabora za domov.

VSI UDELEŽENCI TABORA

1.	Ivan Šalamon	vodja tabora in planinski vodnik
2.	Štefan Matjaž	tehnični vodja tabora in planinski vodnik
3.	Olga Berložnik	predstavnica nosilca tabora
4.	Janez Železnik	ekonom tabora
5.	Bernarda Majerhold	kuharica
6.	Danijel Kruljč	animator
7.	Žiga Kugonič	animator
8.	Kaja Jazbec	animatorka
9.	Janja Glušič	animatorka
10.	Jan Ostervuh	animator
11.	Stane Golob	pomoč v taboru
12.	Mirko Jegrišnik	pomoč pri vodenju
13.	Matej Trobec	pomoč pri vodenju
14.	Jaka Janez	udeleženec
15.	Vesna Koritnik	udeleženka
16.	Leon Lugarič	udeleženec
17.	Sara Lugarič	udeleženka
18.	Nika Šalamon	udeleženka 2 dneva
19.	Ingrid Šalamon	udeleženka 2 dneva

20.	Lukas Cerovski	udeleženec
21.	Jakob Glušič	udeleženec
22.	Filip Glušič	udeleženec
23.	Nik Podbregar	udeleženec
24.	Tine Turk	udeleženec
25.	Bine Turk	udeleženec
26.	Tamir Korenjak	udeleženec
27.	Val Peter Cocelj	udeleženec
28.	Jaš Filip Cocelj	udeleženec
29.	Manca Jevšnik	udeleženka
30.	Rene Pavčnik	udeleženec
31.	Blaž Pusovnik	udeleženec
32.	Luka Razdevšek	udeleženec
33.	Filip Razdevšek	udeleženec
34.	Boštjan Reberšak	udeleženec
35.	Aleš Zupanc	udeleženec
36.	Svarun Zupanc	udeleženec
37.	Filip Golob	udeleženec

Vodstvo tabora tvorijo člani planinskih društev Rečica ob Savinji, AT Podčetrtek, Šoštanj, Polzela, Ljubno ob Savinji in Sežane, udeleženci pa so iz planinskih društev, Rečica ob Savinji, AT Podčetrtek, Šoštanj, Celje, in Žalec.

ZAKLJUČNA MISEL

Za nami je še en uspešen tabor, kar 35. v vrsti mladih planincev Savinjskega MDO-ja. Kot že rečeno, letos smo taborili v kraljestvu kralja Matjaža v Podpeci. Po začetnih težavah in neresnostih nekaterih društev, ki so pestili vodstvo in vplivali na število udeležencev, se je vse odlično izteklo. Moram se zahvaliti vodnikom ostalih planinskih društev, ki so priskočili na pomoč in pomagali vsak po svojih najboljših zmožnostih. Posebna hvala mladim animatorjem, ki so bili

Ekipa, ki je delovala kot eno, za varnost in dobro počutje otrok

odlični in so znali motivirati in zaposliti otroke, da nobenemu ni bilo dolgčas. Tudi vreme je bilo na naši strani, dež smo imeli samo prvi dan in še enkrat med tednom. Vsi udeleženci so se v tabor čudovito vklopili, vso osebje pa opravljalo naloge in zadolžitve brez zapletov. Noben od otrok ni zbolel, niti se poškodoval.

Vsak trenutek so po taboru letele žoge, igrale so se karte, otroci so bili sproščeni in zadovoljni z igro v naravi. To so doživetja, ki se za vedno vtis

Vsi udeleženci tabora

nejo v spomine otrok in nikoli ne zbledijo. Marsikomu se na poznejša leta ob spominu na dogajanje ob tabornem ognju in na prešerno prepevanje orosi oko. Pa tako je prav, kar je lepo, naj traja in nas navdaja s ponosom, da smo bili del teh lepih trenutkov.

Seveda si vodniki in ostali v taboru želimo, da bi te spomine naslednje leto podarili čim

Druženje pred odhodom domov

večjemu številu otrok. Vsak tabor je nekaj posebnega, enkratnega in čudovitega, letošnji je bil sigurno eden izmed teh. Upam in želim si, da se naslednje leto spet zberemo v še večjem številu, preživimo nepozaben teden med igro, hojo po naših skalnatih pobočjih in doživimo kak nepozaben utrinek ali eno od svojih prvih ljubezni.

V imenu nosilca tabora,
predsednica PD Rečica ob Savinji
Olga Berložnik

SLIKE IN TEKST

Olga Berložnik
Ivan Šalamon
Štefan Matjaž
Danijel Krulc

Če so v zapisu napake, se opravičujem.
Javi te mi in popravi jih bo.

OBLIKOVAJE

Ivan Šalamon

NI LEKTORIRANO

September 2018